

dende ret. Det er imidlertid kun skade på ting til privat brug – de såkaldte *forbrugertingssskader* – der er omfattet af lovforslaget.

Erhvervstingssskade, som f.eks. skade på landmandens besætning, fabrikantens maskiner eller den produktion, som delproduktet eller råvaren indgår i, er som nævnt *ikke omfattet* af lovforslaget, og disse skader kan derfor fortsat kræves erstattet efter de almindelige erstatningsretlige regler.

Lovforslaget omfatter endvidere ikke skade på selve det defekte produkt. Der henvises til bemærkningerne under punkt 7.

Ved bedømmelsen af, om en tingssskade kan kræves erstattet efter lovforslaget, er det afgørende, om det formuegode, som det defekte produkt har forvoldt skade på, opfylder såvel den objektive som den subjektive betingelse, der er nævnt i stk. 2. Efter den *objektive betingelse* skal det beskadigede formuegode være af en sådan art, at det normalt er beregnet til privat brug eller forbrug. Visse genstande har en sådan karakter, at de normalt kun er beregnet til erhvervsmæssig anvendelse. Det gælder f.eks. de fleste større maskiner, og skader på sådanne ting – de såkaldte *erhvervstingssskader* – er som nævnt ovenfor ikke omfattet af lovforslaget, uanset om skadelidte måtte have anskaffet en sådan genstand til privat brug. Andre genstande er beregnet til såvel erhvervsmæssig som privat benyttelse. Det gælder f.eks. biler og møbler. I situationer, hvor genstanden efter sin art også er beregnet til privat brug, vil det skulle afgøres efter den *subjektive betingelse*, om skaden er omfattet af lovforslaget. Efter denne betingelse er det afgørende, hvorledes genstanden hovedsagelig er benyttet af skadelidte. Er den således hovedsagelig anvendt erhvervsmæssigt, omfattes den ikke af lovforslaget, mens det modsatte er tilfældet, hvis den hovedsagelig er benyttet til privat brug.

På grund af direktivet er det ikke muligt at formulere begrænsningen til forbrugertingssskader i overensstemmelse med den sædvanlige forbrugerdefinition, jfr. f.eks. købelovens § 4a, hvorefter der bl.a. lægges vægt på, om det købte hovedsagelig er bestemt til ikke-erhvervsmæssig anvendelse for køberen, og sælgeren vidste eller burde vide dette.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til artikel 2 i direktivet og indeholder en definition af begrebet produkt.

Begrebet produkt omfatter enhver løsøregenstand i modsætning til fast ejendom og tjenesteydelser. En løsøregenstand er ethvert produkt, hvad enten dette er forarbejdet eller er et naturprodukt.

Således er produkter som f.eks. naturgas, fjernvarme, vand og jord omfattet af lovforslaget. Efter lovforslaget skelnes der ikke mellem industrielt eller håndværksmæssigt fremstillede produkter.

Om baggrunden for, at fast ejendom og tjenesteydelser ikke omfattes af lovforslaget, henvises til de almindelige bemærkninger punkt 3.5.3. og 3.5.4.

Lovforslaget omfatter ikke kun færdigvarer. Delprodukter og råvarer, der indføres i en anden genstand, vedbliver således at være et produkt i lovforslagets forstand. Dette indebærer, at en producent af et delprodukt kan blive ansvarlig for den skade, som det færdige produkt volder, hvis skaden skyldes en defekt ved delproduktet.

Begrebet produkt omfatter i overensstemmelse med direktivet også elektricitet. Producenten heraf vil f.eks. kunne blive ansvarlig, hvis den elektricitet, der er kommet ud i forsyningsnettet, har en alt for høj spænding.

Direktivets og dermed lovforslagets løsørebegreb er videre end det løsørebegreb, der sædvanligvis anvendes i dansk ret, idet det også omfatter genstande, som indgår som en bestanddel i en fast ejendom. Dette indebærer, at skader på f.eks. en forbipasserende, der sker som følge af defekte byggematerialer, vil være omfattet af lovforslaget. Som nævnt er skader forårsaget af fast ejendom som sådan ikke i øvrigt omfattet af lovforslaget. Undtagelsen af fast ejendom indebærer, at der f.eks. ikke foreligger et produktansvar efter lovforslaget i en situation, hvor en fast ejendom styrter sammen og volder skade på grund af andre omstændigheder end defekt ved de materialer, som er anvendt ved byggeriet. Er baggrunden for en indtruffen skade særlige forhold ved den grund, hvorpå den faste ejendom er opført, vil forholdet derfor ikke være omfattet af lovforslaget. Det samme vil være tilfældet, hvis skaden skyldes f.eks. en uheldig konstruktion eller uheldigt valg af materialer. I disse tilfælde vil erstatningsansvaret imidlertid normalt kunne støttes på de almindelige erstatningsretlige regler.

Tjenesteydelser er som anført ikke omfattet af lovforslaget. Afgrænsningen mellem tjenesteydelser og produkter vil i visse særlige situationer kunne give anledning til tvivl. Dette gælder særligt i de situationer, hvor tjenesteydelsen er en del af produktets færdiggørelsesproces.

Ifølge direktivet og lovforslagets § 3 mister løsøregenstande ikke deres karakter af produkt ved at blive indføjet som – eventuelt ubetydelig – bestanddel af en anden løsøregenstand eller en fast ejendom. Dette må efter justitsministeriets opfattelse medføre, at den sædvanlige sondring mellem køb og tjenesteydelser ikke kan anvendes som af-